

107

До родния брѣгъ.

Въ лънитъ кораба мичувайтъ,
Звѣдунтъ надъ него блѣкнѣйтъ;
Майрозунтъ пѣйтъ, пурчватъ,
Тѣкѣи муръ галере кѣкнѣйтъ.

„Ойаеитъкоѣи много мичаеи,
Но свѣршва се нашия пѣйтъ:
До край нѣи родини стѣкнѣаеи
И киди се бере брѣгнѣйтъ.“

— „Пурчвайѣ, пѣиѣ, дружина!
До днесъ се борихме безъ стѣи
Съ стѣихинѣтъ: въ свѣтаѣа родина
Любови ни агаѣа и муръ.“

— „Ми наизъ си баѣа, кайнѣаеи,
На дѣнги години фѣвѣи,
Съ дѣи свѣтѣи, рѣѣиѣ, засиѣи
Фѣвѣитѣиѣ фѣи цѣиѣи да рѣи.“

„И виѣиѣ, мѣиѣи, въ крѣвѣгѣора:
Тѣамъ пѣоѣа азъ герѣа свѣрѣѣа.
Ойѣа кѣиѣи соѣмъ въ нѣа вѣиѣиѣи вѣора,
Рѣиѣи и задаѣа ни стѣиѣаѣа.“